

106
Antecessor Primus.

Quod felix, faustum fortunatumque Ter. Optimus, Ter. Maximus
Saxoniae toti hinc venerabili auditoris, praecipue autem
Vobis Patres, patris nobilitate, amplitudine, consulti. Spectatissimi, cae-
teris omnibus, quotquot confluerent, Viri e literarum censu
laudo infimè esse jubent! Quod felix item ac faustum
lectissima hinc puerum, virtutem splendissimam laude flo-
rentium, sit coronae! Illud non ita, sed, Iesu aperi-
ce, primum exortanti anni, digno quo, quidem priscae aeta-
tis homines optare ac precari putant. Solebat, ut sibi annare
ac pererare feliciter liceret, sedulo operam dabant, ut
diva et tristia, et feralia ne nominarent quidem: sed bona
facta vana exantarent, purpuram atque omnia abstinerent,
lata inter se omnia et amica convenerunt. Eo magis
minime par est, ut, statim in Orationis limine paulo post
novi huius anni initium, desiderantiam meam ac submissi animi
studium contestatibus, Vos, V. S. commode e annare ac perer-
rare jubent. Perpetua autem catidum & felici novi anni
auspicio, inchoando votum nunquam, ne iam ante me
Prologus, quem sub praecantibus audivisti, id fecisset. Qua-
rum de Illiada est Homerum scribere videas, a se aliter
agere, mitto vota, mitto precas ulteriores, uberiores. Unum
tamen quum superstiti vobis, quod Reverendissimo Electori
Saxoniae, Supremo Patri patriae, humillime nuncupatur, ad
to suscipiendum pariter ac signandum me paulatim commoro.
Sed equos votum tibi, Reverendissime ac Excellentissime Princeps,
Saxoniae Episcopi humillimus Episcopus, pariter ac signabo. Quamquam
amplius et superius verbis tueri haud possum. Ego tamen
sic statim citra omnem correctionem, nullum tibi votum grati-
um, imò et praeferat esse, quam quod Tertullianus quondam Prin-
cipi suo nuncupavit. Sic itaque tibi, a Potentissime Princeps,
humillimi animi studio, in hoc novi anni impressu cum Ter-
tulliano precor vitam prolisam, qua bonis deis optabili-
est! precor innoxiam securam, domum tutam, seratum
forem, populum probum, otium quietum. Venio ad
rem, cuius praeterea ad dicendum surrexi, meum instituto
rationem. Sed nullis ambagibus nunc reddo. Nam quoniam
hystericis Circumfione Dominicae ageretur Vobis, V. S.,
in sacra hac dicendi cathedra, inextinguibile fore duci, ni-
se circumfione quorundam V. T. quaedam transmittentur.